

friere lige overfor den enkelte Privates Eiendomsret, end man vilde kunne gjøre det paa Omraader af en for det Almene mindre Betydning. Jeg tror, at, naar man tager Hensyn til Sagens Vigtighed, til den Nytte, som man stoler paa, at Lovforlaget i det Hele taget vil stifte, maa man finde sig i, om der paa enkelte Punkter træffes saadanne Foranstaltninger, som kunne synes noget bebyrde for den Enkeltes Interesse, men denne maa da være pligtig til i saa Henseende at offere sig i det Almenes og Stores Interesse. Jeg forstaar de Ord i Endringsforlaget: „en saadan Ordning kan paabydes, forsaavidt enten Jordstykker med samme boniterede Areal kunne magelægges . . .“ saaledes, at det ikke skal være Jordstykker af samme Størrelse, men at et Jordstykke af mindre Størrelse, men med større Bonitering, kan magelægges med et Jordstykke af større Udstrækning, men med samme Bonitering, ellers vilde Bestemmelsen blive temmelig urtesløs. — Jeg er altsaa ogsaa i Overensstemmelse med Udvalget her. Mindretallets Endringsforslag under Nr. 21 kan jeg selsølgelig efter mine Udtalelser ikke gaa ind paa. — Et Endringsforslag, som jeg tillægger nogen alvorligere Betydning, er det under Nr. 35. Jeg har vel ikke kunnet se bort fra den Vægt, som lægges i de Grunde, som bleve anførte af det ærede Medlem fra Aalborg Amt (H. Steffensen), som i Forbindelse med et andet æret Medlem (S. Steffensen) har stillet Forslaget; men min væsentlige Betænkelse mod Forslaget falder egentlig sammen med, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein). Jeg tror nemlig, at den Redaktion, som Paragrafen vil faae, og som det nævnte ærede Medlem oplæste, ligefrem vil føre til Misforstaaelse af, hvad der har været Udvalgets Mening. Jeg kan nemlig ikke se rettere end, at saaledes som Paragrafen kommer til at lyde, kommer den ligefrem til at henlægge under Vandvæsenkommissionens Afgjørelse saadanne Tilfælde, som upaatvivlelig henhøre under Domstolens Afgjørelse. — Det ærede Medlem fra Aarhus Amt (Singerslev) har stillet et Endringsforslag under Nr. 42. Efter den Forandring, som Lovforlagets § 34 er undergaaet, kan jo en Kommunalbestyrelse imod sit Ønske blive tvungen til at træffe Foranstaltninger til Nedlæggelse af et Vandværk eller en anden Anstalt ved et Vandløb, men i det Tilfælde, at en Kommunalbestyrelse saaledes imod sit Ønske eller imod sin Opfattelse af, hvad der er det Rigtige og Heldige, tvinges til at fremme en saadan Foranstaltning, forekommer det ogsaa mig, at Bestemmelsen i § 35 ikke er ganske heldig. Det forekommer mig allerede ret indlysende, at den Mægling, som skal foregaa imellem Kommunalbestyrelsen og den paagældende Eier eller Bruger af Vandværket, ikke har nogen stor Udfigt til at ende med noget gunstigt Resultat, da den føres imellem to Parter, hvoraf den ene er

fuldstændig utilbøielig til at indlade sig paa Erhvervelsen af det paagældende Vandværk. Det er umuligt andet, eller i alt Fald meget sandsynligt, at Kommunalbestyrelsens Opfattelse af det Uheldige i hele Foranstaltningen vil faae Indflydelse paa dens Villighed til at gaa ind paa billige Billaar. Dette vil jeg nu imidlertid se bort fra, men naar det derefter er den kommunale Bestyrelse, der gjennem en Erklæring skal tage Bestemmelse om, hvorledes og i hvilken Termin Omkostningerne ved Nedlæggelsen af Vandværket skulle udredes, saa forekommer det mig klart, at Kommunalbestyrelsen, som ikke anser Foranstaltningen for at være af nogen almindeligere Nytte eller Interesse, vil være mere henvist til at træffe en streng Afgjørelse paa dette Omraade. Dette gjælder ikke mindre i det Tilfælde, hvor der er tilveiebragt en Overenskomst imellem Kommunalbestyrelsen og Eieren eller Brugeren om Bededagets Størrelse, end i det Tilfælde, hvor det endelig skal afgjøres ved Expropriation. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Vedtagelsen af Endringsforlaget, som vil gjøre det muligt, at en saadan for de paagældende Interesserede haardt Ansættelse af den kommunale Bestyrelse kan undergives en Bestemmelse af høiere Autoriteter. Jeg maa altsaa ligesom den ærede Forslagsstiller tilraade at vedtage Forslaget, men at forkaeste de to sidste Ord i Forslaget, nemlig „ved Expropriation“, fordi det jo er klart, at det gjælder ikke mindre i det Tilfælde, hvor en Ansættelse sker efter Overenskomst, end i det Tilfælde, hvor den sker ved Udfigt til Expropriation, at de paagældende Interesserede kunne have et billigt Ønske om at faae Sagen undergivet en høiere Afgjørelse, naar den kommunale Bestyrelse, som sagt, efter sin Opfattelse af den hele Foranstaltnings Betydning har været tilbøielig til at ville lægge en for stor Byrde eller for haarde Betingelser paa dem, der skulle udrede Bekostningerne. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Søerne er der blevet fremsat stærke Tvivl og Indvendinger. Med Hensyn til den Indvending, som blev fremsat af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), nemlig angaaende, hvorvidt § 50 gav nogen Anvisning til Løsningen af Spørgsmaalet om, hvem der skal reise Sag angaaende Inddragelsen af en Sø under de offentlige Vandløb eller under det Offentliges Tilsyn, da tilstaar jeg, at dette Spørgsmaal ikke forekommer mig at være saa vanskeligt at løse, som det efter hans Udtalelser syntes at være. Jeg mener nemlig, at ganske de samme Regler, som i det Hele efter Loven gjælde for Optagelsen af et Vandløb som offentligt Vandløb, maa komme til Anvendelse i dette Tilfælde, hvor Søen jo nemlig betragtes som et offentligt Vandløb, og Fremgangsmaaden bliver altsaa den samme, nemlig, at de, der anse sig for interesserede deri, gjøre Paastand derom for den paagældende Kommunalbestyrelse, og saa vil Sagen